

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 306

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 aprilie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 179 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală	2-4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
238. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Bățani, județul Covasna.....	5
252. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Bilbor, județul Harghita	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
386. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru modificarea și completarea Reglementării tehnice „Normativ privind calculul termotehnic al elementelor de construcție ale clădirilor”, indicativ C 107-2005, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.055/2005	7-9
1.195. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului de control al importului.....	10-12
1.196. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare și completare a notificării de reexport	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 179

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Pop în Dosarul nr. 7.675/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.134D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens, arată că textul criticat preia conținutul art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, care a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, Curtea pronunțând Decizia nr. 417 din 14 octombrie 2004. Solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.675/30/2014, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Pop în cadrul cauzei civile având ca obiect acțiunea pentru repararea pagubei materiale sau a daunei morale în cazul privării nelegale de libertate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține, în esență, că impunerea cerinței ca nelegalitatea măsurii privative de libertate să fie constatată printr-o hotărâre [s.n. penală] anterioară [s.n. acțiunii prin care se solicită repararea pagubei în cazul privării nelegale de libertate] contravine dispozițiilor constituționale care garantează dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care admisibilitatea acțiunii în despăgubiri este condiționată de pronunțarea instanței [s.n. penale] de fond asupra unui aspect neprevăzut de lege, respectiv asupra legalității unei măsuri care nu mai este în curs. Apreciază că acțiunea în repararea prejudiciului produs prin arestarea nelegală nu se deosebește cu nimic de acțiunea în răspundere civilă delictuală, astfel că nu se justifică impunerea unei cerințe suplimentare față de reglementarea de drept comun, fiind necesar ca cercetarea condiției nelegalității măsurii privative de libertate să cadă în sarcina instanței [s.n. civile] investite cu soluționarea cererii de despăgubire.

6. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Consideră că normele procesual penale criticate

sunt o concretizare a principiului constituțional prevăzut de art. 52 alin. (3) conform căruia „*Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii [...]*”, așa încât este constituțională reglementarea condițiilor în care se face angajarea răspunderii statului pentru plata despăgubirilor convenite în cazul privării nelegale de libertate. În acord cu jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 417 din 14 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.044 din 11 noiembrie 2004, apreciază că textele de lege criticate nu numai că nu îngrădesc accesul liber la justiție, ci instituie tocmai normele procedurale necesare exercitării acestui drept, fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora procedura de judecată este prevăzută numai prin lege.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, în acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 417 din 14 octombrie 2004.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care, în cazul privării nelegale de libertate, se consideră că dreptul la repararea pagubei se acordă numai în situațiile expres și limitativ specificate de lege. În acest sens, arată că dispozițiile criticate trebuie să fie subordonate principiului constituțional al responsabilității statului față de persoanele care au suferit din cauza unei erori judiciare, consacrat de art. 52 alin. (3) teza întâi, potrivit căruia „*Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.*” Observă că acest principiu este în concordanță cu reglementarea art. 5 paragraful 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, totodată, face referire la Decizia nr. 45 din 10 martie 1998, în care, ca urmare a controlului de constituționalitate al dispozițiilor art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968 — potrivit cărora dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite pentru erori judiciare, era condiționat doar în situațiile în care fapta nu există sau nu a fost săvârșită de cel condamnat — Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a statuat că normele procesual penale menționate sunt constituționale numai în măsura în care nu limitează, la ipotezele prevăzute în text, cazurile în care statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „*Privarea nelegală de libertate trebuie să fie stabilită, după caz, prin ordonanță a procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți sau a judecătorului de cameră preliminară, precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investită cu judecarea cauzei.*”

13. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) referitor la dreptul de acces la justiție și dreptul un proces echitabil, precum și prevederilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la dispozițiile art. 5 paragraful 5 privind dreptul la reparație, în caz de privare de libertate, contrară dispozițiilor art. 5 paragrafele 1—4 referitor la dreptul la libertate și la siguranță, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare cu cele formulate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 48 din 16 februarie 2016, nepublicată în Monitorul Oficial al României la data redactării prezentei decizii, Curtea respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

15. În motivarea acestei soluții, Curtea a reținut că dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt similare prevederilor art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, care au fost supuse controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 417 din 14 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.044 din 11 noiembrie 2004, Decizia nr. 221 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 17 iunie 2005, și Decizia nr. 78 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2008, prin care s-a constatat că textul de lege criticat este o concretizare a principiului constituțional prevăzut de art. 52 alin. (3) din Constituție, conform căruia „*Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii [...]*” și, pe cale de consecință, realizarea dreptului la repararea de către stat a pagubei cauzate prin erorile judiciare are loc în condițiile legii. Prin aceleași decizii, Curtea a reținut că prevederile art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968 nu numai că nu îngăduiesc accesul liber la justiție, ci instituie tocmai normele procedurale necesare exercitării acestui drept, fiind în deplină concordanță și cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), în temeiul cărora procedura de judecată este prevăzută numai prin lege. De asemenea, Curtea a statuat în aceleași decizii că reglementarea expresă a actelor procedurale prin care se constată încălcarea libertății individuale nu este de natură a limita accesul liber la justiție al acelor persoane care nu se regăsesc în unul din cazurile enumerate în art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968 acestea având posibilitatea de a-și valorifica dreptul în justiție pe alte căi legale, dar în condițiile legii și urmând procedura prevăzută de lege.

16. Curtea a reținut, totodată, că prin actualele norme procesuale penale — respectiv art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, legiuitorul a condiționat repararea pagubei în cazul privării nelegale de libertate de stabilirea acesteia prin ordonanță a procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți sau a judecătorului de cameră preliminară, precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investită cu judecarea cauzei, după caz. Această condiționare dă naștere, în sarcina organelor judiciare anterior menționate, unei obligații de a se pronunța prin încheieri definitive, conform textului criticat,

cu privire la caracterul nelegal al măsurilor preventive privative de libertate dispuse pe parcursul procesului penal, inclusiv în etapele anterioare celei în care se pronunță hotărârea definitivă și care ar fi putut fi contestate, conform prevederilor art. 204—206 din Codul de procedură penală. De asemenea, aceasta presupune obligația instanței de judecată care se pronunță prin hotărâre definitivă asupra cauzei de a stabili caracterul nelegal al măsurilor preventive privative de libertate.

17. Curtea a constatat că atribuirea de către legiuitor a competenței de a se pronunța asupra legalității măsurilor preventive privative de libertate organelor judiciare care se pronunță în ultimă instanță în cauzele penale a fost realizată în exercitarea competenței sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție. Totodată, Curtea a reținut că stabilirea, prin dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, a condiției de admisibilitate pentru obținerea despăgubirilor în fața instanței civile, este în acord cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, conform cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

18. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 5 paragraful 5 din Convenție, orice persoană, victimă a unei arestări sau dețineri în condiții contrare dispozițiilor aceluiași art. 5, are dreptul la reparații, paragraful 5 al art. 5 din Convenție fiind imediat următor celui care prevede că orice persoană lipsită de libertate sa prin arestare sau detenție are dreptul să introducă recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității detenției sale și să dispună eliberarea sa dacă detenția este ilegală. În aplicarea normelor europene precitate, prin Hotărârea din 12 decembrie 2002, pronunțată în Cauza *N. C. împotriva Italiei*, paragraful 49, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dispozițiile art. 5 paragraful 5 din Convenție sunt aplicabile în cazul unei privări de libertate în condiții contrare prevederilor paragrafului 1 al acestui articol. S-a arătat, de asemenea, că dreptul la reparații prevăzut la paragraful 5 al art. 5 din Convenție presupune ca **încălcarea dispozițiilor unuia dintre celelalte paragrafe să fie stabilită fie de către o instanță națională, fie de către o instituție prevăzută prin Convenție**. Prin aceeași hotărâre, paragraful 52, s-a statuat că dreptul la reparații, garantat prin art. 5 paragraful 5 din Convenție, trebuie asigurat, în mod efectiv, **cu un suficient grad de certitudine**. De asemenea, prin Hotărârea din 27 septembrie 1990, pronunțată în Cauza *Wassink împotriva Olandei*, paragraful 37, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că **statelor contractante nu le este interzisă condiționarea acordării unei indemnizații de dovada ce trebuie făcută de către cel interesat care a suferit un prejudiciu** rezultat din această încălcare, întrucât în domeniul art. 5 paragraful 5 calitatea de victimă este de conceput chiar în absența unui prejudiciu, dar nu există obligația de reparare fără să existe prejudiciu material sau moral ce are a fi reparat. În acest sens, dispozițiile art. 5 din Convenție condiționează acest drept la reparație de **necesitatea stabilirii unei detenții ilegale**, din perspectiva dispozițiilor art. 5 paragrafele 1—4, care consacră detenția legitimă. Astfel, în Hotărârea din 3 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Pantea împotriva României*, paragraful 301 și dispozitivul hotărârii, pct. 3—6, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat atât încălcarea art. 5 paragraful 1 (arestarea fără existența unor rațiuni plauzibile că s-ar sustrage urmării penale, după comiterea unei infracțiuni) și, deopotrivă, încălcarea dispozițiilor art. 5 paragraful 3 (deținerea a fost ordonată de o persoană care nu avea calitatea de „magistrat”, în sensul Convenției, și că persoana nu a fost condusă „de îndată” în fața unui asemenea magistrat), precum și încălcarea art. 5 paragraful 4 (deoarece tribunalul nu a statuat într-un termen scurt cu privire la legalitatea deținerii sale), dar și a art. 5 paragraful 5 (pentru a nu fi obținut reparație pentru detenție ilegală în dreptul intern), suma acordată petentului cu titlu de despăgubiri fiind una *globală*, însă

cu temeuri juridice diferite, dar care se integrează dispozițiilor art. 5 din Convenție și susțin protejarea dreptului la libertate și siguranță ca drept fundamental al omului. Curtea reține, totodată, și Hotărârea din 25 august 1987, pronunțată în Cauza *Nölkenbockhoff împotriva Germaniei*, paragraful 36, prin care s-a statuat că nicio prevedere din Convenție nu dă acuzatului un drept la reparație pentru detenție provizorie legală, nici chiar în ipoteza închiderii urmăririi penale angajate contra persoanei.

19. În aceste condiții, având în vedere, pe de o parte condiționarea acordării reparațiilor garantate prin art. 5 paragraful 5 din Convenție de constatarea, de către o instanță națională, a încălcării dispozițiilor art. 5 paragrafele 2—4 din Convenție, iar, pe de altă parte, cerința de asigurare efectivă cu un suficient grad de certitudine la nivel național a dreptului la reparații astfel garantat, Curtea a constatat că obligația organelor judiciare, prevăzute la art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, de a se pronunța, prin hotărârile definitive pe care le pronunță, cu privire la legalitatea măsurilor preventive privative de libertate dispuse pe parcursul procesului penal este în acord cu standardul de protecție prevăzut la art. 5 din Convenție. În acest sens, Curtea a constatat că dreptul la reparație a pagubei în cazul privării nelegale de libertate, prevăzut la art. 539 din Codul de procedură penală constituie o preluare, prin normele procesual penale naționale, a dispozițiilor art. 5 paragraful 5 din Convenție. De asemenea, Curtea a reținut că standardul de protecție prevăzut prin art. 5 paragraful 5 din Convenție este unul minim, statele membre fiind îndreptățite să ofere, prin legislația internă, o protecție juridică sporită libertății individuale, prin reglementarea dreptului la reparații și în alte situații decât cele expres rezultate din norma de la art. 5 paragraful 5 din Convenție.

20. În final, Curtea a reținut însă că modalitatea în care organele judiciare enumerate în cuprinsul dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală își îndeplinesc această obligație nu constituie o problemă de constituționalitate a textului criticat, ci reprezintă un aspect ce vizează interpretarea și aplicarea legii.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei precitate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

22. Distinct față de cele reținute prin Decizia nr. 48 din 16 februarie 2016, cât privește susținerile autorului excepției, potrivit cărora „acțiunea în repararea prejudiciului produs prin arestarea nelegală nu se deosebește cu nimic de acțiunea în răspundere civilă delictuală, astfel că nu se justifică impunerea unei cerințe suplimentare — respectiv condiția ca nelegalitatea măsurii privative de libertate să fie constatată printr-un act procedural penal anterior — față de reglementarea de drept comun”, Curtea constată că procedura reparării pagubei materiale sau a daunei morale în caz de privare nelegală de libertate este o procedură specială, fiind cuprinsă în Codul de

procedură penală. Dispunerea acestor norme procesual penale în acest act normativ are relevanță din perspectiva stabilirii regimului juridic specific al acestei forme de răspundere a statului în raport cu regimul altor forme de răspundere juridică, de drept comun, cum ar fi răspunderea civilă delictuală, reglementată în art. 1.349 și art. 1.357—1.380 din noul Cod civil. Așadar, Curtea reține că procedura reglementată de art. 539 din Codul de procedură penală este o procedură specială care derogă de la dreptul comun în temeiul principiului „*specialia generalibus derogant*”. De asemenea, Curtea reține că procedura specială, reglementată în art. 539 din Codul de procedură penală, vizează exclusiv cazurile de privare nelegală de libertate, iar nu alte drepturi fundamentale ale omului, pentru a căror lezare este necesară invocarea altor temeuri de drept, precum dispozițiile art. 252 și 253 din Codul civil sau art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care reglementează consecințele încălcării unor drepturi personale nepatrimoniale, precum dreptul la imagine, demnitate, inclusiv dreptul la viață privată.

23. Cu referire la susținerile autorului excepției, potrivit cărora „cercetarea condiției nelegalității măsurii privative de libertate ar trebui să cadă în sarcina instanței civile învestite cu soluționarea cererii de despăgubire”, Curtea observă că, potrivit unora dintre instanțele naționale, în măsura în care caracterul nelegal al măsurii privative de libertate a fost stabilit de instanța penală, reevaluarea acestui aspect de către instanța civilă este contrară normelor procesual penale ale art. 539. Aceleași instanțe naționale apreciază însă că o atare evaluare a legalității măsurii privative de libertate ar putea fi realizată de către instanța civilă numai dacă *instanța penală a omis sau cadrul procesual nu i-a impus să statueze asupra acestui aspect ori pentru alte motive de nelegalitate*, decât cele analizate de organele judiciare în cadrul controlului legalității măsurilor preventive privative de libertate în cursul procesului penal, sau *în măsura în care hotărârile „intermediare” prin care a fost verificată legalitatea măsurilor preventive au fost absolut nemotivate ori alte asemenea motive identificate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului*, prin raportare la prevederile art. 5 paragrafele 1—4 din Convenție, respectiv art. 9 din Codul de procedură penală. Curtea reține însă că aceste din urmă motive, invocate de către autor, nu sunt veritabile critici de neconstituționalitate, ci, în realitate, privesc modul de interpretare și aplicare a prevederilor de lege criticate. O eventuală problemă de practică neunitară a instanțelor naționale cu privire la competența instanței civile de a se pronunța referitor la legalitatea măsurii privative de libertate nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, ci este de competența instanței supreme, având în vedere rolul său, consacrat constituțional, de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Pop în Dosarul nr. 7.675/30/2014 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE

DANIEL MĂRIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei comunei Bățani, județul Covasna**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Bățani, județul Covasna, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile Dîncu

București, 6 aprilie 2016.
Nr. 238.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Bățani, județul Covasna

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Bățani,
județul Covasna

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1, stema comunei Bățani se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint.

În partea superioară, în câmp albastru, se află un stejar smuls de aur.

În partea inferioară, în câmp verde, se află o bovină de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Brâuul undat reprezintă râul Baraolt.

Stejarul simbolizează bogăția silvică a zonei, iar cele cinci ghinde indică numărul satelor componente ale comunei.

Bovina semnifică activitatea specifică zonei, creșterea animalelor.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Bilbor, județul Harghita

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Bilbor, județul Harghita, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 252.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Bilbor, județul Harghita

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Bilbor,
județul Harghita

Descrierea stemei

Stema comunei Bilbor, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat.

În primul cartier, în câmp auriu, se află o ramură de molid cu patru conuri de argint.

În al doilea cartier, în câmp albastru, se află un cap de bovină de aur, privită din profil.

În al treilea cartier, în câmp albastru, este redat un lăcaș de cult ortodox de aur, văzut din față, cu un turn central surmontat de o cruce.

În al patrulea cartier, în câmp auriu, se află un izvor de apă minerală, redat de un cerc albastru, tăiat de un brâu undat de argint, peste care sunt plasate cercuri mici albastre.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Ramura de molid simbolizează bogăția silvică a zonei, care acoperă dealurile și munții din jurul localității.

Capul de bovină reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, creșterea animalelor.

Lăcașul de cult simbolizează apartenența majoritară a locuitorilor la cultul creștin ortodox.

Izvorul de apă minerală reprezintă bogăția imensă a subsolului localității în ape minerale, sub denumirea de Bilbor.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Reglementării tehnice „Normativ privind calculul termotehnic al elementelor de construcție ale clădirilor”, indicativ C 107-2005, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.055/2005

În aplicarea prevederilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) și (4) din Regulamentul privind tipurile de reglementări tehnice și de cheltuieli aferente activității de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 1 din 5 februarie 2016 al Comitetului tehnic de specialitate nr. 10 „Instalații și echipamente aferente construcțiilor” și Procesul-verbal de avizare nr. 2 din 8 februarie 2016 al Comitetului tehnic de coordonare generală,

în temeiul prevederilor art. 10 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 4 pct. II lit. e) și art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. I. — Partea a 3-a din Reglementarea tehnică „Normativ privind calculul termotehnic al elementelor de construcție ale clădirilor”, indicativ C 107-2005, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.055/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.124 și 1.124 bis din 13 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Anexa D — Zonarea climatică a României pentru perioada de iarnă se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. După anexa K se introduce o nouă anexă, anexa L — Nivelul necesarului de energie pentru clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero, al cărei conținut este prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

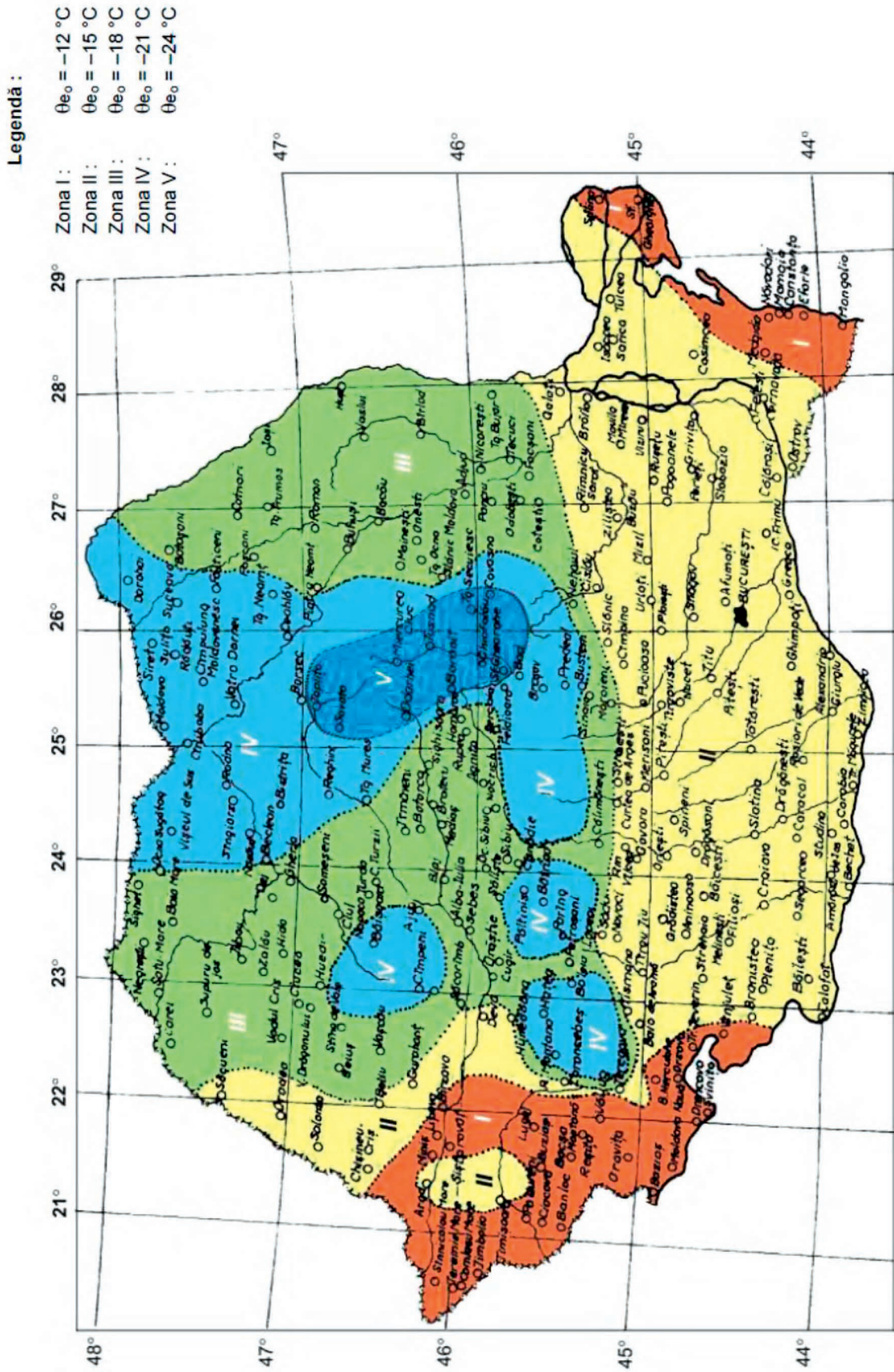
Art. II. — În tot cuprinsul Reglementării tehnice „Normativ privind calculul termotehnic al elementelor de construcție ale clădirilor”, indicativ C 107-2005, prevăzută la art. I, se vor utiliza, pentru zona climatică V, prin extrapolare, prevederile corespunzătoare zonei climatice IV.

Art. III. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu

Zonarea climatică a României pentru perioada de iarnă

*) Anexa nr. 1 este reprodușă în facsimil.

Nivelul necesarului de energie pentru clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero

Zona climatică ^{*)}	Orizont	CATEGORII DE CLĂDIRI											
		CLĂDIRI DE LOCUIT INDIVIDUALE		CLĂDIRI DE LOCUIT COLECTIVE		CLĂDIRI DE BIROURI		CLĂDIRI DESTINATE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI		CLĂDIRI DESTINATE SISTEMULUI SANITAR			
		Energie primară [kWh/m ² an]	Emisii CO ₂ [kg/m ² an]	Energie primară [kWh/m ² an]	Emisii CO ₂ [kg/m ² an]	Energie primară [kWh/m ² an]	Emisii CO ₂ [kg/m ² an]	Energie primară [kWh/m ² an]	Emisii CO ₂ [kg/m ² an]	Energie primară [kWh/m ² an]	Emisii CO ₂ [kg/m ² an]	Energie primară [kWh/m ² an]	Emisii CO ₂ [kg/m ² an]
I (-12°C)	2015	131	36	105	28	75	21	115	28	135	37		
	31.12.2018	115	31	100	25	50	13	100	25	79	21		
II (-15°C)	31.12.2020	98	24	93	25	45	12	92	24	76	21		
	2015	147	42	112	30	93	27	135	37	155	43		
III (-18°C)	31.12.2018	121	34	105	28	57	15	120	25	97	27		
	31.12.2020	111	30	100	27	57	15	115	30	97	26		
IV (-21°C)	2015	172	48	130	36	110	28	154	39	171	49		
	31.12.2018	155	41	122	34	69	19	136	37	115	32		
V (-24°C)	31.12.2020	145	40	111	30	69	19	136	37	115	32		
	2015	226	57	152	38	107	28	192	56	190	55		
V (-24°C)	31.12.2018	201	51	144	40	89	24	172	48	149	42		
	31.12.2020	189	42	127	35	83	24	170	49	142	41		
V (-24°C)	2015	248	78	178	48	127	29	210	58	214	58		
	31.12.2018	229	57	152	38	98	28	192	56	174	49		
31.12.2020	217	54	135	37	89	24	185	53	167	48			

*) Conform zonării climatice a României pentru perioada de iarnă prevăzută în anexa D a părții a 3-a din reglementarea tehnică „Normativ privind calculul termotehnic al elementelor de construcție ale clădirilor, indicativ C107 — 2005”.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului de control al importului

Având în vedere prevederile art. 1 și 9 din Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei,

ținând seama de dispozițiile art. 127—132 ale Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, ale art. 104—111 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii și ale art. 182, 185—189 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

în vederea punerii în aplicare a cerințelor Comisiei Europene referitoare la instituirea unui sistem informatic comun, bazat pe schimburi de mesaje electronice între autoritățile vamale, privind mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii,

în scopul aplicării controalelor bazate pe o analiză la nivel unional a riscurilor în ceea ce privește siguranța și securitatea Uniunii,

ținând seama de obligația operatorilor economici de a pune la dispoziția autorității vamale informații înainte de intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, cu excepția acelor care se găsesc la bordul unor mijloace de transport care tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal,

în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice de utilizare a Sistemului de control al importului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.477/2009 pentru aprobarea

Normelor tehnice de utilizare a Sistemului de control al importului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 29 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 mai 2016.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Eugen-Dragoș Dorog

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 1.195.

ANEXĂ

NORME TEHNICE de utilizare a Sistemului de control al importului

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme tehnice stabilesc procedura de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii prin utilizarea Sistemului de control al importului.

Art. 2. — Sistemul de control al importului este un sistem bazat pe o aplicație informatică, denumită în continuare *aplicația ICS-RO*, care asigură transmiterea electronică a datelor, structurate în conformitate cu standardele agreeate ale mesajelor.

Art. 3. — Normele tehnice de utilizare a Sistemului de control al importului se aplică tuturor mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii pe baza unei declarații sumare de intrare.

Art. 4. — În sensul prezentelor norme tehnice, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *Cod vamal al Uniunii* — Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

b) *Regulament delegat (UE) 2016/341* — Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește

normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei;

c) *Regulament delegat (UE) 2015/2.446* — Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii;

d) *Regulament de punere în aplicare (UE) 2015/2.447* — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

e) *ENS: Entry Summary Declaration* — declarație sumară de intrare înseamnă declarație sumară sub formă electronică, întocmită în aplicația ICS-RO în conformitate cu prevederile art. 127 din Codul vamal al Uniunii;

f) *LRN: Local Reference Number* — număr de referință local înseamnă numărul acordat de operatorul economic declarației sumare de intrare în vederea identificării în aplicația ICS-RO;

g) *MRN: Master Reference Number* — număr de referință principal înseamnă numărul de înregistrare atribuit de autoritatea vamală competentă declarației sumare de intrare, alocat de aplicația ICS-RO;

h) *birou vamal de primă intrare* — biroul vamal competent pentru supravegherea vamală la locul în care mijlocul de transport care transportă mărfurile intră pe teritoriul vamal al Uniunii dintr-un teritoriu din afara acestuia;

i) *birou vamal de depunere* — biroul vamal, altul decât biroul vamal de primă intrare, unde se depune declarația sumară de intrare, cu condiția ca acest birou să comunice imediat biroului vamal unde are loc prima intrare sau să pună la dispoziția acestuia, prin mijloace electronice, datele necesare;

j) *birou vamal de intrare ulterior* — biroul vamal din portul/aeroportul de escală, următor biroului vamal de intrare, aflat pe itinerarul mijlocului de transport;

k) *SSD: Safety and Security Document* — document de securitate și siguranță întocmit conform modelului și notelor explicative din anexa nr. 9, appendicele J1 din Regulamentul delegat (UE) 2016/341;

l) *SSLol: Safety and Security List of Items* — lista de articole securitate și siguranță întocmită conform modelului și notelor explicative din anexa nr. 9, appendicele J2 din Regulamentul delegat (UE) 2016/341.

CAPITOLUL II

Formalități prealabile sosirii mărfurilor la biroul vamal de intrare

A. Întocmirea și depunerea declarației sumare de intrare

Art. 5. — (1) ENS se depune, în aplicația ICS-RO, de către transportator sau de una dintre persoanele menționate la art. 127 alin. (4) din Codul vamal al Uniunii. ENS conține în mod obligatoriu LRN-ul atribuit de persoana care depune ENS.

(2) După depunere, ENS se transmite prin intermediul aplicației ICS-RO, cu semnătură electronică extinsă, cu respectarea dispozițiilor cuprinse la art. 127 alin. (1)—(3) din Codul vamal al Uniunii și în termenele prevăzute de art. 105—111 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

B. Înregistrarea declarației sumare de intrare

Art. 6. — (1) Înregistrarea ENS se materializează prin alocarea de către aplicația ICS-RO a MRN-lui, care este comunicat persoanei care a depus declarația sumară.

(2) În cazul în care ENS nu este înregistrată persoana interesată este notificată în mod corespunzător.

C. Declarații vamale depuse în locul unei declarații sumare de intrare

Art. 7. — Biroul vamal de primă intrare poate acorda o derogare de la obligația de depunere a unei ENS în cazul mărfurilor pentru care, înainte de expirarea termenului pentru depunerea acesteia, se depune o declarație vamală. În acest caz, declarația vamală conține cel puțin datele care trebuie să figureze în ENS. Până în momentul în care declarația vamală este acceptată, aceasta are statutul de ENS. Se vor aplica dispozițiile art. 130 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii.

D. Modificarea declarației sumare de intrare

Art. 8. — (1) Modificarea ENS se efectuează în condițiile art. 129 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Cererea de modificare se transmite prin intermediul aplicației ICS-RO, cu semnătură electronică extinsă, la biroul vamal de intrare.

(3) Cererea nu poate avea ca obiect modificări privind denumirea persoanei care a depus declarația sumară de intrare sau a biroului vamal de intrare. În aceste situații este necesară depunerea unei alte declarații sumare de intrare.

(4) Declarația sumară de intrare modificată păstrează MRN-ul și data înregistrării inițiale.

(5) În cazul în care cererea de modificare este respinsă, persoanei în cauză i se comunică prin intermediul aplicației ICS-RO motivele respingerii potrivit dispozițiilor art. 188 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

E. Invalidarea declarației sumare de intrare

Art. 9. — Invalidarea declarației sumare de intrare se efectuează în condițiile art. 129 alin. (2) lit. (b) din Codul vamal al Uniunii.

F. Analiza de risc

Art. 10. — (1) Analiza de risc se face cu respectarea prevederilor art. 128 din Codul vamal al Uniunii și ale art. 186 alin. (9) și (10), art. 187 alin. (2)—(5) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(2) În cazul prevăzut la art. 187 alin. (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, interzicerea introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii este comunicată de către biroul vamal de intrare persoanei care a depus ENS, în aplicația ICS-RO, prin transmiterea mesajului „Nu încărcăți”.

(3) În situația prevăzută la art. 38 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii și art. 24 alin. (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446, dacă ENS a fost depusă de către deținătorul unui certificat AEO de tip „AEO” sau a unei autorizații combinate „AEOC/AEO”, biroul vamal notifică prin intermediul aplicației ICS-RO persoana care a depus ENS că mărfurile declarate vor face obiectul unui control fizic.

CAPITOLUL III

Formalități la sosirea mărfurilor la biroul vamal de primă intrare

A. Devierea de la rută a unui mijloc de transport

Art. 11. — (1) În cazul unei nave maritime sau a unei aeronave deviate de la rută operatorul mijlocului de transport respectiv informează în legătură cu respectiva deviere de la rută biroul vamal indicat în ENS ca fiind biroul vamal de primă intrare.

(2) Devierea de la rută se efectuează potrivit prevederilor art. 133 din Codul vamal al Uniunii și art. 189 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(3) Cererea de deviere de la rută pentru operațiunea identificată prin MRN-ul înscris în ENS se transmite prin intermediul aplicației ICS-RO, cu semnătură electronică extinsă, la biroul vamal de intrare declarat.

(4) Persoana care a depus ENS are posibilitatea de a opta ca, în locul cererii de deviere de la rută, să depună o nouă ENS la biroul vamal de intrare unde sosesc mărfurile, conform art. 5.

Art. 12. — Pentru toate celelalte moduri de transport în care mijloacele de transport sunt deviate de la rută, persoana care a depus ENS va depune o nouă ENS la biroul vamal de intrare unde sosesc mărfurile, conform art. 5.

B. Notificarea sosirii unui mijloc de transport

Art. 13. — Sosirea mijlocului de transport și a mărfurilor la biroul vamal de primă intrare se comunică acestuia prin notificarea de sosire.

Art. 14. — (1) În cazul unei nave maritime sau a unei aeronave notificarea de sosire se transmite prin intermediul aplicației ICS-RO, potrivit prevederilor art. 133 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii și ale art. 9 din Regulamentul delegat (UE) 2016/341.

(2) Notificarea de sosire conține informații cu privire la ENS aferente tuturor mărfurilor aflate pe mijlocul de transport, indiferent dacă acestea urmează a fi descărcate sau nu la biroul vamal de primă intrare sau la birourile vamale de intrare ulterioare.

(3) Datele din notificarea de sosire pot fi modificate de către persoana care a depus ENS-ul.

Art. 15. — Pentru toate celelalte moduri de transport, la sosirea mijlocului de transport mărfurile sunt prezentate biroului vamal.

C. Decizia de control

Art. 16. — (1) Dacă în urma efectuării analizei de risc, pe baza informațiilor cuprinse în ENS și gestionate automat de către sistemul informatic sau a altor elemente privind mărfurile prezentate în vederea introducerii pe teritoriul vamal al Uniunii, lucrătorul vamal ia decizia de a nu controla documentele însoțitoare și/sau mărfurile declarate, această decizie se menționează în ENS, permițându-se introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Decizia de a permite introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii este comunicată persoanei care a notificat sosirea mărfurilor, în aplicația ICS-RO, prin trecerea ENS în starea „Fără control”.

Art. 17. — (1) În cazul în care lucrătorul vamal ia decizia de a controla documentele însoțitoare și/sau mărfurile declarate, acesta înscrie în ENS tipul de control ce urmează a fi efectuat.

(2) Decizia este comunicată persoanei care a notificat sosirea mărfurilor, în aplicația ICS-RO, prin trecerea ENS în starea „Sub control”.

D. Efectuarea controlului și eliberarea mărfurilor

Art. 18. — Controlul se efectuează pe baza informațiilor cuprinse în ENS și poate avea în vedere toate mărfurile prezentate sau numai o parte din acestea.

Art. 19. — (1) Dacă în timpul efectuării controlului nu se constată discrepanțe între datele înscrise în ENS, documentele însoțitoare și mărfurile examinate, lucrătorul vamal înregistrează acest rezultat în ENS.

(2) Rezultatul controlului este comunicat persoanei care a notificat sosirea mărfurilor, prin intermediul aplicației ICS-RO, prin trecerea ENS în starea „Eliberare pentru intrare”.

Art. 20. — (1) La eliberarea mărfurilor prezentate în vamă sunt aplicabile prevederile art. 134 alin. (1) paragraful 4 din Codul vamal al Uniunii.

(2) În declarația de depozitare temporară sau, după caz, în declarația vamală prin care mărfurile respective primesc un regim vamal se înscrie MRN-ul declarației sumare de intrare.

Art. 21. — Când în urma controlului se constată discrepanțe între datele înscrise în ENS, documentele însoțitoare și mărfurile controlate, mărfurilor nu li se permite intrarea pe teritoriul vamal

al Uniunii, rezultatul controlului fiind înscris în ENS de către lucrătorul vamal și comunicat persoanei care a notificat sosirea mărfurilor, prin intermediul aplicației ICS-RO, prin trecerea ENS în starea „ENS nepermisă la intrare”.

CAPITOLUL IV

Formalități la biroul vamal de intrare ulterior

Art. 22. — (1) Prevederile art. 13—15 se aplică în mod corespunzător.

(2) Atunci când este cazul, notificarea de sosire conține informații despre mărfurile care se vor descărca la biroul vamal de intrare ulterior respectiv.

Art. 23. — (1) Biroul vamal de intrare ulterior identifică în aplicația ICS-RO ENS aferentă mărfurilor ce urmează a fi descărcate la acest birou.

(2) Dacă ENS aferentă mărfurilor ce urmează a fi descărcate nu se regăsește în aplicația ICS-RO, biroul vamal de intrare ulterior solicită biroului vamal de primă intrare, prin intermediul aplicației ICS-RO, date despre ENS.

Art. 24. — Prevederile art. 16—21 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL V

Procedura alternativă

Art. 25. — Procedura alternativă de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii pe baza declarației sumare de intrare întocmite în scris, pe suport hârtie, se aplică în situația în care aplicația autorității vamale sau aplicația operatorului economic nu funcționează.

Art. 26. — (1) Utilizarea procedurii alternative se aprobă de biroul vamal de primă intrare. La luarea deciziei de utilizare a procedurii alternative biroul vamal de intrare se asigură că orice declarație sumară de intrare introdusă în aplicația ICS-RO nu a putut fi procesată datorită nefuncționării aplicației.

(2) Declarantul/Reprezentantul vamal este obligat să informeze biroul vamal de intrare în legătură cu orice ENS înregistrată în aplicația ICS-RO și pentru care s-a trecut la utilizarea procedurii alternative.

Art. 27. — (1) În cazul utilizării procedurii alternative, completarea formularelor declarației sumare de intrare se face prin utilizarea unui procedeu de dactilografare, mecanografic sau similar, cu excepția cazurilor temeinic justificate când completarea datelor din declarație se face de mână, cu condiția ca datele să fie înscrise în mod lizibil, folosind majuscule.

(2) Declarația sumară de intrare include datele prevăzute la anexa nr. 9, apendicele A la Regulamentul delegat (UE) 2016/341.

Art. 28. — (1) La acceptarea declarației sumare de intrare, lucrătorul vamal înscrie numărul de înregistrare a declarației pe SSD și, după caz, pe SSLOI.

(2) SSD și, după caz, SSLOI sunt reținute de biroul vamal de intrare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 29. — Dispozițiile prezentelor norme tehnice se completează cu prevederile Codului vamal al Uniunii, ale Regulamentului delegat (UE) 2016/341, ale Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare și completare a notificării de reexport

Având în vedere prevederile art. 274 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, art. 54 din Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei,

luând în considerare prevederile art. 343 și 344 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

având în vedere necesitatea ca operatorii economici să pună la dispoziția autorității vamale informații înaintea de ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii,

în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice de utilizare și completare a notificării de reexport, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 mai 2016.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Eugen-Dragoș Doros

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 1.196.

ANEXĂ

NORME TEHNICE de utilizare și completare a notificării de reexport

SECȚIUNEA I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme tehnice stabilesc modalitatea de utilizare și completare a notificării de reexport.

Art. 2. — În sensul prezentelor norme tehnice, termenii de mai jos au următorul înțeles:

a) *Cod vamal al Uniunii* — Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

b) *Regulament delegat (UE) 2015/2.446* — Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii;

c) *Regulament de punere în aplicare (UE) 2015/2.447* — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii.

Art. 3. — Notificarea de reexport se utilizează în situațiile în care mărfurile neunionale sunt reexportate direct dintr-o zonă liberă sau dintr-un depozit temporar și pentru care nu se depune o declarație de reexport sau o declarație sumară de ieșire, conform art. 274 din Codul vamal al Uniunii.

Art. 4. — Modelul și instrucțiunile de utilizare și completare a notificării de reexport sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

SECȚIUNEA II

Formalități la biroul vamal de ieșire

Art. 5. — (1) Notificarea de reexport se depune la biroul vamal de ieșire de către persoana menționată la art. 267 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Notificarea de reexport se întocmește în două exemplare, dintre care unul pentru biroul vamal de ieșire, și unul pentru persoana care o depune.

(3) Notificarea de reexport se completează în limba română la mașina de scris sau printr-un procedeu mecanografic ori similar. În situația în care nu este posibilă utilizarea unui procedeu mecanografic sau similar, completarea declarației se poate face și de mână, cu condiția ca datele să fie înscrise în mod lizibil, cu cerneală, folosind majuscule.

(4) Notificarea de reexport depusă la biroul vamal de ieșire nu trebuie să conțină ștersături sau suprascrieri. Eventualele greșeli constatate de către autoritatea vamală pot fi rectificate de către persoana care a depus notificarea prin tăierea cu o linie a datelor incorecte și adăugarea celor valabile. Persoana care face corectura trebuie să înscrie modificările cu majuscule și acestea trebuie vizate de către autoritatea vamală. Atunci când consideră necesar, autoritatea vamală poate solicita depunerea unui nou formular.

Art. 6. — Notificarea de reexport conține datele necesare pentru a descărca regimul de zonă liberă sau pentru a încheia depozitarea temporară.

Art. 7. — (1) Modificarea notificării de reexport se face la cererea declarantului/reprezentantului vamal, în condițiile menționate la art. 275 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Invalidarea notificării de reexport se face conform art. 275 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii și ale art. 344 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

Art. 8. — (1) Biroul vamal de ieșire are obligația să:

- înregistreze notificarea de reexport;
- furnizeze numărul de înregistrare al notificării de reexport către declarant;
- acorde liberul de vamă pentru ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii, dacă este cazul.

(2) În cazul în care mărfurile nu mai părăsesc teritoriul vamal al Uniunii, persoana care preia mărfurile în vederea transportului către un loc de pe teritoriul respectiv informează biroul vamal de ieșire că mărfurile nu vor fi scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii și indică numărul de înregistrare al notificării de reexport.

Art. 9. — După acordarea liberului de vamă un exemplar al notificării de reexport se înmânează declarantului.

Art. 10. — Modelul Notificării de reexport este prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 11. — Instrucțiunile specifice privind completarea casetelor notificării de reexport sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 12. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

ANEXA Nr. 1)
la normele tehnice*

NOTIFICARE DE REEXPORT		A BIROU VAMAL
Exemplar pentru Biroul Vamal de Ieșire		
Declarant/ reprezentant(14)	Tip reprezentare []	
Transportator(S07)	Nr.	LRN (7)
		Locația mărfurilor (30)
Art Nr (32)	Mărci de expediție (31/1)	Declarație simplificată/Documente anterioare (40)
Numere containere (31/3)		Mențiuni speciale (44/2)
Documente prezentate, certificate și autorizații, referințe suplimentare (44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
		Semnătura/ Autentificare (54)

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

NOTIFICARE DE REEXPORT Exemplar pentru persoana care depune notificarea de reexport		A BIROU VAMAL
Declarant/ reprezentant(14) Tip reprezentare []		
Transportator(S07) Nr.		LRN (7) Locația mărfurilor (30)
Art Nr (32) Mărci de expediție (31/1)		Declarație simplificată/Documente anterioare (40)
Numere containere (31/3)		Mențiuni speciale (44/2)
Documente prezentate, certificate și autorizații, referințe suplimentare (44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
(32)	(31/1)	(40)
(31/3)		(44/2)
(44/1)		
		Semnătura/ Autentificare (54)

Instrucțiuni specifice privind completarea casetelor notificării de reexport

Indicații privind completarea notificării de reexport:

Caseta A: Birou vamal de ieșire

Se înscriu codul și denumirea biroului vamal la care se depune notificarea de reexport, numărul și data de înregistrare a acesteia. Aceste informații se certifică de către lucrătorul vamal desemnat să procedeze la înregistrarea notificării de reexport prin aplicarea semnăturii și ștampilei personale.

Caseta 7: LRN

Se completează cu informațiile referitoare la anul înregistrării notificării, urmat de datele de identificare unică a lotului de marfă atribuite de către declarant/reprezentant.

Caseta 14: Declarant/Reprezentant

În prima subdiviziune se introduce numărul EORI al declarantului/reprezentantului conform art. 5 alin. (15) din Codul vamal al Uniunii.

În a doua subdiviziune se introduce codul relevant care reprezintă statutul reprezentantului, conform dispozițiilor în vigoare.

Caseta S07: Transportator

Prima subdiviziune se completează în situațiile în care transportatorul este diferit de declarant. Se introduc numele și adresa complete ale persoanei în cauză.

În a doua subdiviziune se introduce numărul EORI al transportatorului. Această informație e furnizată în situațiile în care acesta este diferit de declarant.

Caseta 30: Locația mărfurilor

Se introduce adresa locului în care mărfurile pot fi examinate.

Caseta 31: Mărci și numere — numărul/numerele containerului/containerelor

În prima subdiviziune se introduce descrierea mărcilor și numerelor care figurează pe unitățile de transport sau pe colete.

În a doua subdiviziune se introduc mărci (litere și/sau numere) de identificare a containerului utilizat pentru transport, conform dispozițiilor în vigoare.

Dacă este cazul, pentru containerele care se încadrează în standardul ISO 6346, se furnizează și identificatorul (prefixul) alocat de către Biroul internațional pentru containere și transport intermodal (BIC), pe lângă numărul de identificare al containerului.

Pentru cutii mobile și semiremorci, se va utiliza codul ILU (pentru unități de încărcare intermodale), introdus de standardul european EN 13044.

Caseta 32: Articol număr

Se indică numărul de ordine al fiecărui articol în raport cu numărul total al articolelor incluse în notificarea de reexport.

Caseta 40: Declarație simplificată/ Document anterior

Se introduce numărul de înregistrare al documentului precedent.

Caseta 54: Locul și data, semnătura și numele declarantului/reprezentantului

Pe exemplarul notificării care rămâne la biroul vamal de ieșire se aplică semnătura manuscrisă originală a persoanei în cauză, urmată de numele și prenumele acesteia.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

